

DOMOVSKÝ ZPRAVODAJ

DS A DZR

zábava na dosah

PODZIM 2020

číslo 29.

Neprodejné, slouží pro interní potřebu DS a DZR

PO PŘEČTENÍ PŘEDEJTE PROSÍM DALŠÍMU ČTENÁŘI

„Podzim nám připomíná, jak krásné je někdy nechat věci jít.“

Vydává:

Domov pro seniory Loučka, příspěvková organizace

Loučka 128

Domov se zvláštním režimem Loučka

Loučka 119

Újezd u Valašských Klobouk 763 25

reditel@dsloucka.cz

www.dsloucka.cz

ÚVOD.....	2
SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ DĚNÍ DZR.....	3
VAŠE PŘÍSPĚVKY	4
TÝDEN SOCIÁLNÍCH SLUŽEB.....	5
SOCIÁLNÍ KOUTEK	7
ZÁBAVA A VOLNÝ ČAS	8

ÚVOD

Milé dámy a pánové, milé kolegyně a kolegové,

prožili jsme krásné léto a společně vstoupili do krásného a nádhernými barvami přírody zdobeného podzimu. V září jsme si společně připomněli 25. výročí slavnostního otevření našeho zařízení. Bohužel, jsme nemohli výročí oslavit tak, jak bývá u nás dobrým zvykem. Letošní rok je pro nás pro všechny rokem velmi zvláštním. Z důvodu, které jsou nám všem známy, procházíme rokem zákazů, příkazů a různých omezení, která bohužel způsobují diskomfort v osobním, ale i v pracovním životě. Je mi velmi líto, že si nemůžeme užívat krásných barev a dnů podzimu bez toho, abychom nemysleli na různá omezení, která nás od jara provázejí. Chci vám všem obyvatelům i zaměstnancům ze srdce poděkovat za váš odpovědný přístup a ochotu řešit každodenní problémy a dodržovat mnohdy přísná opatření, která doprovází život nás všech v letošním roce. Pravdou je, že kdo chrání sebe, chrání i druhé. Děkuju vám všem, že se toho držíte. I když situace kolem nás se nevyvíjí v tyto dny nijak optimisticky, věřím, že si prožijeme krásný barevný podzim alespoň částečně podle našich představ. Přeju vám všem i vašim rodinám pevné zdraví, alespoň trochu optimismu a životní pohody. Jsem přesvědčen, že se nám společnými silami podaří zvládnout a prožít příjemné, krásné a barevné podzimní dny. Přeju vám pevné zdraví a životní pohodu.

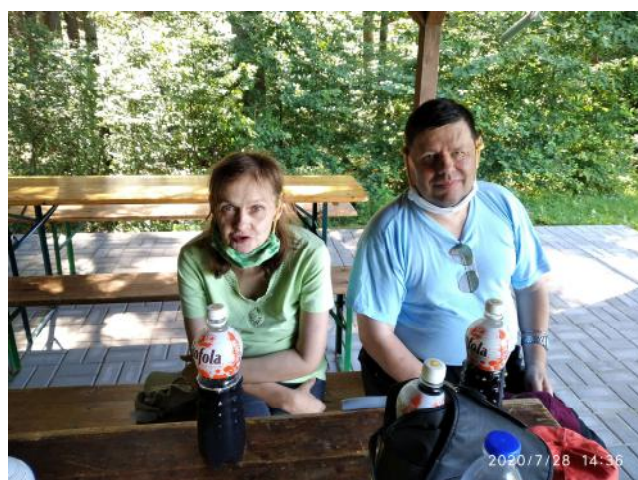

Dalibor Maniš, ředitel

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ DĚNÍ DZR

Opékání špekáčků ve Smolině

Dům sociálních služeb Návojná nás opět pozvali na opékání, které se konalo na chatě ve Smolině. Klienti si kromě opékání špekáčků a zpívání při kytarě měli možnost i oprášit vědomosti zaměřené na přírodu v testu, který si připravily organizátorky. Atmosféra i občerstvení bylo super.

Návštěva kina Golden Apple Cinema Zlín

Letní dny jsme si zpříjemnili návštěvou kina, kde jsme viděli film Chlap na střídačku. S návštěvou kina máme už spojenou i návštěvu kavárny, kde si každý dal, na co měl chuť.

Pétanque s panem starostou

Pan starosta Loučky a zároveň opatrovník několika našich klientů uspořádal společně s místostarostkou turnaj v pétanque. Přinesli nám také malé občerstvení v podobě osvěžujícího melounu. Akci jsme si společně užili, a hlavně utužili vzájemné vazby, které jsou pro nás tak důležité.

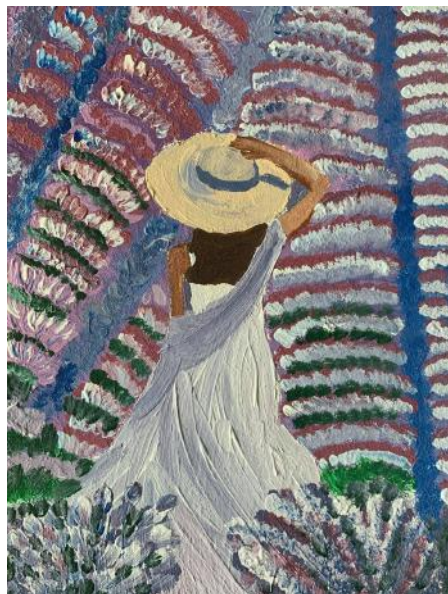

Nehněvej se

Navrátilová Alexandra

Nehněvej se na mě prosím tě,
vždyť důvod není, zajisté
a mrzí mě to velice.

Vždyť já tě mám ráda,
víc než kamaráda
a že hněv tu panuje,
mě z toho smutno,
smutno je.

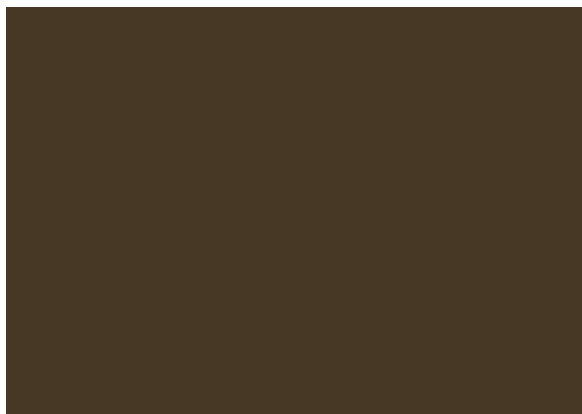

Nakreslila Vávrová Zdeňka

Podzim

Ing. Kroupa Petr

Každý, kdo chce chytit čas,
Komu na to m záleží,
Patří dneska mezi nás,
Zde místo mu náleží.

Nakreslil Bošuk Miroslav

Je nutné, aby čas,
Ten, co nikam nespěchá,
Vešel v klidu mezi nás,
Nikdo nerad pospíchá.

Snad je málo vzduchu,
Snad je málo času,
Nemáme čas hochu,
Sejít se U Pinkasů.

Nakreslila Najtová Jana

TÝDEN SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Asociace APSS ČR vyhláší každým rokem Týden sociálních služeb, v letošním roce se jedná již o 12. ročník. Vzhledem k šíření onemocnění COVID-19 je většina zařízení sociálních služeb pro návštěvy uzavřena a hledají proto jiné způsoby, jak se prezentovat resp. otevřít veřejnosti, např. například online prohlídkami, uveřejněním fotografií na webových či facebookových stránkách nebo využitím lokálních médií. Tato akce má přibližovat sociální služby blíže veřejnosti, informovat o své činnosti, k destigmatizaci určitých cílových skupin uživatelů sociálních služeb a ukázat jak důležitou roli v naší společnosti hraje poskytování sociálních služeb a jak je péče o zranitelnější osoby potřebná, náročná, přínosná a někdy trochu nedoceněná

V České republice působí více než 2000 poskytovatelů sociálních služeb, kteří své služby poskytují přibližně 700 000 klientům. Pracují zde desetitisíce zaměstnanců, kteří pomáhají řešit jejich nepříznivou sociální situaci formou, která zaručuje zachování lidské důstojnosti, ctí individuální potřeby a posiluje schopnost začleňování do společnosti v přirozeném sociálním prostředí.

Trocha historie ke vzniku sociálních služeb, jak je známe dnes

Za první historický mezník sociálních služeb je možné uvést zrušení dlužního otroctví Solónem nebo lépe Solónovými reformami. V jejichž rámci došlo k „historicky prvnímu systémovému přerozdělování, tedy nařízené solidaritě mezi nejbohatšími a nejchudšími“. Starověký Řím řešil chudobu až v okamžiku, kdy přerostla ve společenskou hrozbu, a to rozdáváním chleba nejchudším, dále tím, že chudině zpřístupnil zábavu určenou pouze bohatým. Péče a služby poskytované zdravotně postiženým patří k nejstarším institucím sociální ochrany a vážou se s příchodem křesťanství. Později kláštery vystřídaly obce, které zřizovaly špitály, chudobince, invalidovny, lázně pro chudé, zaměstnávaly lékaře, jmenovaly opatrovníky, atd. Ani šlechta ale nezůstala pozadu. Boleslav I. založil roku 929 první laický špitál na území Čech v Praze před Týnem. Ve středověku začaly obce poskytovat i ambulantní lékařské, hygienické a dočasné ubytovací služby (azylového typu). V rámci katolické církve vznikaly v raném středověku první řády orientované na pomoc chudým a nemocným. Jedním z prvních a nejvýznamnějších byl řád sv. Františka, který vznikl ve 13. století. Kláštery tohoto řádu, zakládané následovníky sv. Františka, poskytovaly pomoc a často i přístřeší chudým a nemocným lidem. Později, na přelomu středověku a novověku, zakládaly své charitativní organizace rovněž protestantské církve. Služby řádů a církevních charitativních organizací měly v některých případech již ústavní charakter, ale obvykle nešlo o ústavy specializované na určitý typ klientely. V rámci státní moci bylo na chudé, nemocné, postižené a vůbec všechny osoby vymykající se sociálním standardům pohlíženo jako na společenskou hrozbu, byly tedy vytlačovány na okraj společnosti. Tento trend je bohužel typický pro takřka celý středověk. Například v Praze po husitských válkách došlo k rozsáhlé výstavbě mimošpitálních zařízení. Důležitý mezník v historii sociální péče představují chudinské zákony britské královny Alžběty I. z konce 16. století. Ty ukládaly obcím povinnost pomáhat svým praceneschopným chudým občanům. V rámci Velké Británie a celé Evropy jde o první celostátní právní úpravu péče o chudé. V českých zemích byly prvními legislativními vlašťovkami péče o chudé zákony č. 170/1849 ř.z. a obecní zákon č. 18/1862 ř.z., které stanovovaly povinnost obcím postarat se o své chudé. Později byl vydán chudinský zákon č. 59/1868 českého zemského zřízení. Pro celé Rakousko - Uhersko byl na základě těchto obecních zákonů vydán zákon č. 105/1883 ř.z., o domovském právu.

Na našem území byla represivní opatření vůči chudým lidem poprvé upravena v říšském policejním řádu Ferdinanda I. Z roku 1552. Ve stejném duchu se u nás později vydávala další nařízení proti žebrotě a o postrku, např. nařízení Marie Terezie Better-, Schub- und Verpflegsordnung z roku 1754. Represivní přístup k lidem žijícím na okraji společnosti, který v jiných zemích v době osvícenství spíše zesiloval, byl u nás do

určité míry zmírněn dvorskými dekrety Josefa II. z let 1782 – 1786, jimiž bylo doporučeno zřizování farních chudinských ústavů. Mezi úkoly farních chudinských ústavů patřilo i budování útulků pro chudé. Dosavadní špitály tak byly nahrazovány specializovanými ústavami pro opuštěnou mládež, nemocné zbavené prostředků a pro osoby zcela neschopné, jež jsou ostatním jen na škodu nebo odporné. Na základě obecního zákona č. 18/1862 ř.z. měly obce povinnost starat se o své chudé. Kromě toho měly obce také určité závazky k dobročinným ústavům.

Za nejzávažnější sociální problém byla na přelomu 19. a 20. století považována právě chudoba. Po vzniku samostatného Československa byla chudinská péče poskytována až jako krajní řešení, pokud se o chudého nemohla postarat jeho rodina či o něj nemohlo být postaráno z jiných zdrojů. Preferována byla ústavní péče. Kromě toho, že za první republiky existovalo vedle veřejného chudinství také chudinství soukromé (dobročinné spolky, humanitární organizace, vývařovny atd.), došlo k rozvoji specializovaných poradenských služeb, jako jsou kupříkladu poradny pro volbu povolání, pro duševní zdraví, poradny pro matky s dětmi nebo venerické poradny. V dobách první republiky jsou spatřovány základy dnešní probační a mediační služby, a to sice v úřadovnách pro péči o mládež.⁵ V souvislosti s Mnichovskou dohodou je třeba zmínit zákon č. 370/1938 Sb., Základ národní pomoci, který koordinoval sociální pomoc pro obyvatele Čech a Moravy. Po únorovém převratu v roce 1948 byl zákonem č. 174/1948 Sb. zřízen institut československého občanství a dosavadní domovské právo bylo zrušeno. „Komunistická ideologie předpokládala, že v socialistické společnosti nebudou chudí lidé, a proto nebude ani potřeba zvláštní sociální péče, a tak docházelo k postupné likvidaci institucí, které se na tuto klientelu orientovaly. Tento trend nakonec v Československu vedl až k tomu, že v roce 1951 bylo zrušeno samotné ministerstvo práce a sociálních věcí. Bylo zřízeno ministerstvo pracovních sil a Státní úřad důchodového zabezpečení. K mírnému uvolnění poměrů v sociální oblasti došlo v roce 1956 (zákon č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení), kdy bylo umožněno provozování ústavů sociální péče nestátním organizacím, byť na ně Státní úřad sociálního zabezpečení stále dohlížel. Nový zákon o sociálním zabezpečení č. 101/1964 Sb. pojednává také o Službách sociálního zabezpečení. Podle tohoto zákona mělo poskytování služeb přednost před příspěvkem občanů a přednost věcných dávek před dávkami peněžitými. Po tomto zákoně následoval zákon č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení. V oblasti sociální péče se toho v tomto zákoně, kromě péče o společensky nepřizpůsobivé občany, mnoho nezměnilo. Závěrem k tomuto období lze říci, že druhá polovina 20. stol. sociálním službám jako takovým příliš nepřála. Snad s výjimkou pečovatelské služby. Po sametové revoluci v roce 1989 došlo v Československu, stejně jako v dalších postkomunistických zemích, k nárůstu a vzniku nestátních neziskových organizací, které měly většinou charakter občanského sdružení. Jiný zákon nežli zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů tehdy totiž nebyl. Stejně jako v případě nestátních neziskových organizací došlo také k rozvoji církevních organizací poskytující sociální služby na základě zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností. Důležitým okamžikem, co se týče legislativy sociálních služeb, je rok 2006, kdy byl přijat dlouho očekávaný zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. V tomto zákoně, resp. ve vyhlášce č. 505/2006 Sb., prováděcího předpisu k tomuto zákonu, můžeme jako jednu z inovací vidět formulování standardů kvality sociálních služeb. Do vydání tohoto zákona byly standardy kvality pouze „doporučovanou pomůckou“. Stěžejním principem tohoto zákona je právo obyvatel na svobodnou volbu sociální služby a také svobodnou volbu poskytovatele sociálních služeb. Zákon také zavedl novou dávku - příspěvek na péči. V současné době se očekává již dlouho odkládaná a přepracovávaná novela zákona o soc. službách, která by mimo jiné měla přinést konkrétní požadavky na provoz sociálních služeb.

Ing. Daniel Sitko, vedoucí primé péče DZR

Nejsem ani bankomat, ani kouzelník, ale sociální pracovník

Jak všichni víte, jsem sociální pracovnice, která tady s vámi pracuje už skoro 3 roky, ale víte vlastně, co dělám, proč tu jsem? Mou náplní práce je např.: vést vaše depozitní účty, vyúčtovávat úhrady (za stravu a ubytování), hlídat vám finance, vždy v pondělí vydávat „kapesné“, abyste si mohli koupit, co potřebujete, pomáhat vám komunikovat s úřady, soudy, lékaři, institucemi, aj., jezdím na sociální šetření, kde posuzuji žádosti lidí, kteří mají o naši službu zájem, přijímám nové klienty, spolupracuji se svými kolegy a v neposlední řadě si také udělám čas na vás, můžeme si popovídat, můžu s vámi probrat věci, které tíží vaše srdíčko a tak dále. No a když jsem se zmínila v úvodu o těch penězích, tak vám chci nabídnout **5 tipů, jak ušetřit:**

Myslete na budoucnost

Nečekané výdaje (např.: za případné léky při onemocnění) mohou být velmi nepříjemné, proto na ně nikdy nezapomínejte.

Sledujte vaši útratu – piště si sešit výdajů

Pokud snadno ztrácíte přehled o utracených penězích, veškerou útratu si pečlivě zapisujte. Získáte tak přehled o tom kdy, za co a jaké částky utrácíte.

Nakupujte se seznamem

Při nákupu často utratíte více, než jste původně plánovali. Chod'te proto na nákup s přesným seznamem věcí, které opravdu potřebujete a pouze tyto věci si také z obchodu odnese.

Odkládejte si část peněz

Z každého „kapesného“ si odložte aspoň malinkou částku na „horší časy“.

Hledejte, kde ušetřit – „Opravdu tohle potřebuju?“

Vždy než za něco zaplatíte, dobře zvažte, zda je to opravdu nezbytné. Např.: Je opravdu nutné si ještě dokupovat cigarety, když mám příděl? “

Mgr. Ludmila Mikulková, sociální pracovnice DZR Loučka

ZÁBAVA A VOLNÝ ČAS

Změna času v roce 2020: Kdy se změní letní a zimní čas.

Každé jaro a podzim nás čeká posun času o jednu hodinu. Stejně tomu je i v roce 2020:

Letní čas v roce 2020 začne platit v noci 29. března. Hodiny se posunou o hodinu vpřed z 2:00 na 3:00.

Standardní (nesprávně zimní) čas v roce 2020 nastane v noci 25. října. Hodiny se posunou ze 3:00 na 2:00.

Standardním časem je čas, který platí v zimním období. Označení „zimní čas“ tedy není úplně přesné, měli bychom říkat standardní či běžný čas. Zvláštním časem, který si zaslouží sezónní označení, je čas letní. Opravdový zimní čas, tedy sezónně posunutý v zimním období oproti standardnímu času, u nás rovněž krátce existoval, a to pouze v roce 1946. Ten rok byl tedy rozdíl mezi letním a zimním časem dvě hodiny.

Kdy skončí střídání času v Evropě

Střídání času by mělo v Evropské unii skončit. V roce 2018 proběhla v rámci evropských zemí anketa, ve které se 84 % ze 4,6 milionu respondentů vyjádřilo, že jim střídání vadí. Evropská komise proto poslala do Evropského parlamentu a Rady návrh na jeho zrušení. Po celý rok by pak mohl platit jeden čas.

Ačkoli se původně zdálo, že ukončení proběhne rychle, realizace se táhne. Je to dáno především tím, že si jednotlivé země mohou zvolit, jaký čas chtějí zachovat. Shoda panuje na tom, že by bylo vhodné, aby v rámci Evropy platil jeden čas, ale zatím není jasné, jaký by to měl být.

Evropský parlament proto prodloužil lhůtu pro stanovení jednotného času do roku 2021. Do té doby mohou zástupci zemí diskutovat, a nakonec vyjádřit své stanovisko. Jednotného času se tak reálně dočkáme nejdříve v roce 2022.

Proč se mění čas

Střídání času bylo zavedeno především za účelem úspory elektrické energie. Díky posunu je denní světlo k dispozici déle po dobu běžné denní aktivity člověka, a tudíž je o to snížena potřeba svítit světlem umělým. Toto přizpůsobení má pozitivní vliv i na psychiku člověka a jeho biologický rytmus, ovšem samotný proces posunu času se projevuje negativně.

Letní čas byl poprvé zaváděn v období první světové války. Elektřina byla v té době drahá a nedostatková a když slunce svítilo i později do večera, dosáhlo se významné energetické úspory.

Letní čas platí v celé evropské Unii a v dalších zemích světa včetně USA či Kanady. V Evropské Unii je změna času harmonizována a probíhá ve všech zemích ve stejný den, a to vždy poslední neděli v březnu a v říjnu. V jiných zemích světa jsou data změny času rozdílné, například v USA začíná letní čas o něco dříve a končí později než v Evropě. Zajímavostí je, že změna času probíhá i na jižní polokouli Země, ovšem opačně. V době zimního období u nás tam totiž mají léto.

Na území dnešního Česka se s letním časem poprvé začalo za Rakouska-Uherska, později byl ale zrušen a následně opět na pár let zaveden. Naposledy byl letní čas zaveden v roce 1979 v rámci tehdejšího Československa a od té doby už se drží dodnes.

Zrušení letního času

V dnešní době už jsou energetické důvody změny času sporné. Osvětlení dnes tvoří jen menší část spotřeby energie a harmonogram spotřeby elektrické energie se značně liší od doby před sto lety. Energetici (včetně těch českých) tvrdí, že změna času nemá na spotřebu elektrické energie prakticky žádný vliv.

Kromě pozbytí energetických důvodů existují další argumenty, proč by se mělo od letního času upustit. Jedním z nich je vliv skokové změny času na člověka, kterému mohou způsobit zdravotní obtíže. Statisticky se změna času projevuje například tím, že krátce po změně času vždy přibývá dopravních nehod.

Káva a její historie

Káva se stala nedílnou součástí naší kultury a pro někoho neodmyslitelným startem dne. Odkud se k nám ale káva dostala a kdy? Věděli jste, že se káva nejprve žvýkala a k jejímu pražení se došlo vlastně náhodou? Historie kávy je bohatší, než jste si možná mysleli.

Odkud vlastně káva pochází

Dějiny kávy zahájíme legendou, jenž hovoří o arabském pasáčkovi jménem Kaldi, který pásł svoje stádo koz v jemenských horách. Jednoho dne se začaly kozy pásť na keřích s červenými plody, po čemž začaly skotačit více, než bylo obvyklé. Opat z blízkého kláštera se o historce dozvěděl a dal plody povařit ve vodě a naservírovat mnichům. Ti po vypití nápoje byli schopni setrvat na modlitbách déle a velice rychle si na energii dávající mok zvykli. Během dešťů pak sušili větvičky s plody a jedna upadla přímo do ohně. Voňavé bobule se pak posbíraly, rozemlely a z prášku se připravil ještě lahodnější nápoj s intenzivnější chutí, než měl původní odvar.

6. století – první zmínky

Historie kávy se začíná psát na černém kontinentu. Rostlina kávovník je původem z Etiopie (alespoň v tom legendám musíme dát za pravdu), konkrétně z provincie Kaffa, kde keře kávovníků stále rostou divoce dodnes. Etiopané prý nejprve kávová zrna žvýkali a teprve pak, když po požáru zjistili, že káva krásně voní, začali ji pražit.

9. století – archeologické důkazy

Zmínky o kávovníku jsou sice již z dob před naším letopočtem, ovšem archeologické zdroje z Emirátů, na které je možné se spoléhat, se o existenci a konzumaci pražené kávy zmiňují kolem 9. století našeho letopočtu. Káva byla tehdy známá především pro své léčivé účinky.

13. a 14. století

Cestu kávy bychom mohli sledovat z Etiopie do Jemenu, kam byla přinesena ve středověku válečníky při vojenských taženích. Tady byla káva kultivována. Z Jemenu se poté dostává do Mekky a Mediny (z přístavu Mokka, synonymem pro arabskou kávu), svatého města, které bylo kulturním středem arabského světa. Zde dle historických pramenů začaly vznikat první kavárny. Poutníci se tak na své cestě mohli s kávou seznámit a třeba si ji přinést do svého města. Tradiuje se, že slovo káva vychází z arabsko-tureckého slova pro povzbuzující nápoj, qahwah nebo kahweh.

16. století – pád kávy

Pro kávu se rok 1511 stal téměř likvidační. Energii dávající účinky byly náboženskými vládci považovány za podobné alkoholu a tudíž škodlivé. Všechny zásoby kávy byly tedy zničeny a její prodej pod trestem zakázán. Díky strategickému umístění Mekky bylo ale jen otázkou času, než se káva začne podávat i v dalších městech. Káhira, Aleppo nebo Damašek – v těchto městech bychom si kávu v 16. století pravděpodobně již objednali.

17. století – první zámořská plantáž a káva v Evropě

První zámořskou plantáž bychom mohli hledat na Jávě, kam byly propašovány holandským obchodníkem první sazeničky. Půda, bohatá na živiny (díky své vulkanické historii) dala vzniknout první zámořské plantáži v dnešní Indonésii, která se stala nejvýznamnějším světovým vývozcem kávy. Zanedlouho se káva dostává do Evropy (Itálie, Velká Británie, Německo, Francie, Portugalsko) a rázem se stává velice populárním nápojem – nejen díky své chuti, ale také díky svým pozitivním účinkům na lidské tělo.

V Itálii bychom první dodávku kávových zrn mohli spatřit v roce 1615, o deset let později bychom si do první kavárny mohli na kávu i zajít. Ve druhé polovině 17. století se otevírá první kavárna v Paříži, ve stejném roce se otevírá i v Londýně. U nás bychom si do kavárny mohli zajít až na konci 17. století, pravděpodobně do domu U Zlatého hada v Praze.

18. a 19. století – rozkvět kávové kultury

Kolonie rostly a s nimi i plantáže kávovníků. Káva se stává obchodním artiklem, se kterým se hojně obchodovalo. Země mezi 23. severní a 25. jižní rovnoběžkou v tzv. Kávovém pásu si začaly uvědomovat své bohatství. V druhé polovině 19. století se také objevuje french press. V roce 1730 bychom mohli začít sledovat i jednu z nejdražších druhů kávy, Jamaica Blue Mountain.

20. století – vynález espressa

Na začátku 20. století pan Luigi Bezzera vynalézá espresso. Bezzera zjistil, že na přípravu opravdu dobré kávy je potřeba specifický tlak a teplota. Díky těmto faktorům pak kávová zrna uvolňovala do nápoje esenciální oleje a jiné látky v množství, které kávu učinily aromatickou a chuťově neodolatelnou. Není se pak čemu divit, že si Bezzera svůj přístroj nechal patentovat. Tento patent pak o několik málo let později koupil Desidero Pavoni, který do dvou let začal se sériovou výrobou. Espresso sice nebylo takové, jako dnes, ovšem už se k němu začalo přibližovat.

21. století – třetí kávová vlna

V současné době prožíváme tzv. Třetí kávovou vlnu, bez níž by mapování historie kávy nebylo zdaleka úplné. Toto označení označuje tendence produkovat kvalitní kávu a připravovat ji poctivě. Káva už není jen komoditou k prodeji, ale produktem s historií. Začínají vznikat obchodní vztahy mezi těmi, kdo kávu produkují a těmi, kdo kávu kupují. To se označuje jako direct trade. Rovněž se začíná připravovat káva i jinými metodami než jako espresso, za všechny můžeme zmínit renesanci Vacuum potu, Chemexu nebo V60ky.

ZAJÍMAVOSTI Z REGIONU

Zámek Kunín

Zámek Kunín náleží k nejcenějším barokním zámkům celé Moravy. Pro hrabata z Harrachu jej v letech 1726 - 1734 vybudoval věhlasný rakouský stavitel Johann Lucas von Hildebrandt. Největšího rozkvětu se zámek dočkal na přelomu

18. a 19. století za osvědčené majitelky Marie Walburgy hraběnky z Truchsess-Waldburg-Zeilu, rozené z Harrach-Hohenemsu, která zde vybudovala jeden z nejmodernějších vzdělávacích ústavů tehdejší střední Evropy. Jeho nejznámějším žákem byl pozdější Otec národa a velký český historik František Palacký. Zdevastovaný zámek byl od roku 1999 ve vlastnictví Obce Kunín. Prošel rozsáhlou rekonstrukcí a postupně se do něj vracejí původní zámecké sbírky. Zámeckou expozici provozuje Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace.

Návštěvníci si mohou prohlédnout například Pohostinské pokoje, Pokoje zámku, ložnice a učebny zámecké školy se zařízením a empírovou nástěnnou výmalbou, Zámeckou obrazárnu, Lovecký pokoj, Dámský pokoj, Velkou jídelnu, Hudební a taneční pokoj. Kostelní chodbou se dostanou do Velkého sálu s renesančními portréty členů významného rodu Hohenemsů, do Čajovny a Žlutého pokoje s původní empírovou výmalbou a zařízením. Prohlídku završí návštěva zámecké pudy s unikátním barokním komínovým systémem.

Historie zámeckého parku

Park na ploše okolo osmi hektarů byl založen v době stavby zámku v letech 1726 - 1734. Největší rozkvět zámeckého parku lze zařadit do období let 1781 - 1828, do doby vlastnictví Marie Walburgy hraběnky Truchsess-Zeil. Žáci jejího vzdělávacího ústavu na zámku se vzdělávali v pěstování ovocných stromů, v parku se nacházela zeleninová zahrada i ovocný sad. Hraběnka nechala vysadit vzrostlé stromy i do širokého okolí celého Kunína.

Před zámkem se nacházel na počátku 19. století francouzský klasicistní parter tvořící pravidelnou úpravu reprezentativního prostoru. Zbývající část parku byla koncipována jako anglický přírodně krajinářský park, tvořený skupinami vzrostlých stromů, obohacené o cizokrajné dřeviny. Pod stromy se nacházelo velmi bohaté bylinné patro, ve kterém dominovaly zejména sasanky, plicníky, prvosenky a na stinných místech česnek medvědí. Skrze louky a porosty tekly potůčky, které byly překlenuty dřevěnými mostky. V zadní části parku se nacházel rybníček.

Současnost zámeckého parku

Celková výměra parku se zmenšila téměř na polovinu (4,4 ha). Původní rozloha parku byla zmenšena o úpravu okresní silnice, v místě zahradnictví se skleníky bylo vybudováno fotbalové hřiště a hospodářský dvůr zámku přeměněn na Školní zemědělský podnik Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

V roce 1999 byl zámek i zámecký park převeden do majetku obce a byly zahájeny kroky k přípravě rekonstrukce budovy zámku. Zámecký park byl rekonstruován v roce 2006 podle projektu Zámecký park v Kuníně - pohádková zahrada v Poodří, který vycházel z Návrhu obnovy, přestavby a regenerace zámeckého parku v Kuníně. Rekonstrukcí byla obnovena cestní síť v parku, parter před zámkem, dřevěný spojovací most mezi zámkem a kostelem a dřevěná kuželna v zámeckém parku. Most i kuželna jsou replikami vybudovanými podle dochovaných fotografií a záznamů.

Kemp Ranč Bystřička

Kemp Bystřička se nachází pod přehradou v obci Bystřička, mezi městy Vsetín, Valašské Meziříčí a Rožnov pod Radhoštěm. Kemp je obklopen podhůřím a hřebeny Vsetínských vrchů a ostatních valašských kopečků. Areál nabízí ubytování v krásně provedených chatkách, ve stanech na stanových loukách či karavanech s možností přípojky el. Energie. Součástí kempu je dětské hřiště, ohniště, ranč,

občerstvení v místní restauraci a další.

Přehrada Bystřička

Vodní nádrž, vybudovaná v letech 1907–1912 v srdci Vsetínských vrchů. Bystřička je výchozím místem pro pěší i cyklistické výlety, téměř čtyřicetihektarová plocha láká milovníky koupání a vodních sportů.

Přehrada Bystřička byla postavena jako jedna z řady drobných nádrží pro zajištění vody na zásobování průplavu Dunaj – Odra – Labe. Současně měla přehrada chránit údolí pod hrází před nebezpečnými povodněmi. Postavení přehrady a vznik vodní plochy v pěkném prostředí Vsetínských vrchů brzy přilákalo první rekreanty. Dnes je rekreační využití jedním z předních účelů nádrže.

Dnes slouží přehrada Bystřička jako ochrana před povodněmi, pro sportovní rybaření a v letních měsících pro rekreaci. Poměrně malý zásobní prostor je využíván pro nepřímé zajištění odběru vody nadlepšením minimálních průtoků v Bystřičce pod hrází a ve Vsetínské Bečvě pod soutokem s Bystřičkou. Přímo z nádrže není voda odebírána. Retenční prostor nádrže je schopný částečně snížit povodňové průtoky pod nádrží

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V roce 2020 své kulaté a půlkulaté narozeniny oslavili a také brzy oslaví:

50 – pí. Najtová Jana

60 – p. Macourek Zdeněk, pí. Macourková Jitka, p. Bojaxhiu Pavel, p. Ondryáš Ladislav

70 – p. Hofschneider Vojtěch, pí. Podešvová Hana

45 – p. Ševčík Marian

55 – p. Preclík Petr, p. Novák Leoš

65 – pí. Vávrová Zdeňka, p. Ing. Kroupa Petr,

75 – pí. Pšurná Marie

85 – pí. Navrátilová Alexandra

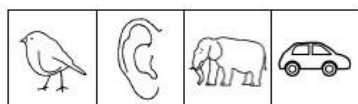

Všem oslavencům přejeme pevné zdraví a hodně spokojenosti do dalšího života.

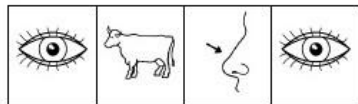
Zaměstnanci DZR

Zábava, vtipy

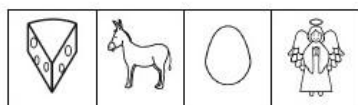
NAPIŠ JEN PRVNÍ PÍSMENO Z KAŽDÉHO SLOVA NA OBRÁZKU

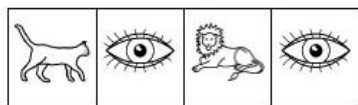
P	U	S	A
---	---	---	---

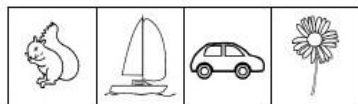
--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

Slož slova. Obrázky ti napoví.

fontele _____

fažira _____

fruk _____

findel _____

elozaf _____

afrah _____

balfot _____

Prodám kompletní svaz třiceti třech encyklopedií, už je nepoužívám.

Zn. Oženil jsem se a má manželka ví evidentně všechno.

Syn: „Mami, proč je Mirek plešatý?“

Matka: „To protože je velmi moudrý a chytrý.“

Syn 2 : „Tak to proto ty máš tak moc vlasů?“

Tetička přijela k rodině na Vánoce.

Před spaním jí malý Pepíček říká:

„Teto, nezapomeň se v pokoji pořádně zamknout!

„A proč?“ ptá se tetička.

„Protože tatínek říkal, že nám můžeš být ukradená.“

No jo, princezna, ta aby neměla zase něco extra.

Dají si závod 3 muži kdo vydrží nejdéle v ledničce.

První tam vydržel hodinu, 2 hodiny, a pak vylezl.

Šel tam druhý a vydržel tam den, 2 dny, a pak vylezl.

Šel tam 3. a vydržel tam týden, měsíc, rok, a pak vylezl a povídá: „Já čekám, až tu ledničku zapnete.“

Šly jednou rajče s okurkou po přechodu a najednou jede auto. Rajče nestihne utéct a auto ho přejede. Jak odjede, tak rajče říká: „Okurko, zvedni mě prosím.“ Okurka říká: „Sorry, ale s kečupem se nebavím.“

M	Á	M	A	M	P	S	Ů	L	B	H	MÁMA	BABIČKA	MÁ
A	P	A	L	O	U	Č	E	K	A	O	MAŠLE	KYTKA	MILKA
M	Í	Š	O	P	L	O	T	L	B	S	PALOUČEK	PLOT	AŠ
J	S	L	B	P	A	Ú	L	E	I	P	ALOBAL	LES	KAŠE
O	N	E	A	M	M	P	E	S	Č	O	PÍSNIČKA	ÚL	ŽOK
L	I	S	L	I	I	Á	Í	K	K	D	PAPÍR	PES	PES
M	Č	K	P	M	L	I	R	R	A	A	MIMINKO	MEZ	MOP
Y	K	Y	E	I	K	K	Y	T	K	A	ŘEDITELKA	RYBA	SŮL
Š	A	M	S	N	A	Š	B	E	N	Š	ŠKOLA	ŽIDLE	
I	Š	Á	Š	K	O	L	A	K	É	M	ESKYMÁK	AKNÉ	
K	E	K	K	O	Ž	I	D	L	E	E	HOSPODA	JO	
Ř	E	D	I	T	E	L	K	A	A	Z	KRTEK	MYŠI	
ŽLUTÁ LÉČIVÁ KYTIČKA													

Kdo by měl zájem, p. Vojvodíková háčkuje papuče a podtácky. Cena po domluvě s VNP.

Redakční rada Domovského zpravodaje

Dalibor Maniš, Mgr.Ludmila Mikulková, lic. Martina Jálová, Ing. Daniel Sitko, Blanka Lysáková, Ludmila Divoká